

POKARMOWAĆ (1) *vb impf*

*Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować); oba a jasne,
inf pokarmować. ◇ [praes 3 pl pokarmują.]*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pokarmić.

1. *Karmić, dawać jeść [czego (żywotne)]:* Ten który yeft nád yeznymi koni pokármowác kazał *KromRozm III F8v.*

2. *[Zatrzymywać się na popas [gdzie]:* pomyslił że to pewnie gołpodá ieft/ prze ty ktorzy w lás chca/ álbo z niego wyiezdźáią/ tedy tu pokármuią. *HistFort D4v.]*

Formacje współrdzenne cf KARMIC.

Cf POKARMOWANIE

MZ